

Homosapiens

Ruud van der Heijden

We hadden in de bomen moeten blijven, 'n hoop ellende was ons dan bespaard
We hadden in de blaren moeten blijven, daar loopt 't met het vechten niet zo'n vaart
Je smijt met 'n kokosnoot niet zo gauw 'n ander dood
En de klap met en banaan; komt niet zo noodlottig aan
We hadden in de bomen moeten blijven, gezellig bungelend aan onze staart

Oorlog is de rode draad in't menselijk bestaan.
Het is 'n eind'loos kralensnoer van schieten, schoppen, slaan
We zijn als homo sapiens best enig in z'n soort.
Want zoek er maar 'ns ergens die z'n eigen ras verstoort
We scheppen 'n genoeg in ellende en in leed
We maken er 'n rotzooi van en mollen de planeet

Het grootst mysterie op de wereld blijft de hongersnood.
Hoe kan er toch in godsnaam iemand van de honger dood
Terwijl er op n andere plaats met voedsel wordt geknoeid.
Daar tegen wil en dank 'n boterberg steeds groter groeit
De ene helft weet met z'n vlees en eieren geen raad
De and 're valt van honger en ellende van de graat

Iets waar men tot in den treuren over discussieert.
Is dat wat we vinden wat er aan't milieu mankeert
Zure regen dat weet iedereen ,verniet bet bos.
En toch stookt en dampst men er meedogenloos op los
Frisse lucht en helder water. worden 'n probleem.
Maar dat zien we ook als een deel van ons systeem.